

POSTANOWIENIE

Dnia 2 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSN Anna Kozłowska

w sprawie ze skargi powoda

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego

z dnia 22 czerwca 2005 r.,

w sprawie z powództwa S. K.

przeciwko Skarbowi Państwa - Wojewodzie [...]

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 2 października 2014 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 27 lutego 2014 r.,

1) odrzuca zażalenie,

**2) nie obciąża powoda kosztami postępowania
zażaleniowego,**

**3) oddala wniosek pełnomocnika powoda o przyznanie
kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu powodowi.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 lutego 2014 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę powoda S. K. o wznowienie postępowania w sprawie o zapłatę przeciwko Skarbowi Państwa – Wojewodzie [...], zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z uwagi na wniesienie skargi po upływie terminu określonego w art. 408 k.p.c.

W zażaleniu na to postanowienie skarżący, wnosząc o jego uchylenie, zakwestionował przyjętą przez Sąd podstawę odrzucenia kasacji twierdząc, iż powód był pozbawiony możliwości obrony swych praw

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlega odrzuceniu.

W pierwszej kolejności należało rozważyć, czy na zaskarżone postanowienie przysługuje zażalenie.

Poza nie mającymi zastosowania w przedmiotowej sprawie przypadkami uregulowanymi w art. 394¹ § 1, § 1¹ oraz poza postanowieniami, o których mowa w art. 398¹ k.p.c., zgodnie z treścią art. 394¹ § 2 k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie, przy czym dopuszczalność zażalenia ograniczona została jedynie do tych spraw, w których przysługuje skarga kasacyjna. Z kolei art. 398² § 1 k.p.c. stanowi, że skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż 50 000,00 zł.

Ponieważ wartość przedmiotu zaskarżenia w niniejszej sprawie jest niższa, bo wyniosła 48 000,00 zł, trzeba uznać, że wnoszącemu skargę o wznowienie postępowania nie przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego na postanowienie Sądu drugiej instancji w przedmiocie tej odrzucenia skargi.

Z tego względu Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 2 i 3 k.p.c. odrzucił zażalenie jak w punkcie pierwszym postanowienia.

Orzekając o kosztach procesu na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd Najwyższy uwzględnił trudną sytuację majątkową i życiową powoda.

Oddalając wniosek pełnomocnika powoda (radcy prawnego) o przyznanie od Skarbu Państwa zwrotu nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu wnoszącemu zażalenie, Sąd Najwyższy miał na uwadze, że sporządzenie i wniesienie zażalenia, które podlega odrzuceniu, nie może być uznane za „udzielenie pomocy prawnej” w rozumieniu § 15 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U z 2013, poz. 490), za którą koszty ponosi Skarb Państwa (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 1999 r. I CKN 1046/97, OSNC 1999, nr 10, poz. 178 oraz z dnia 17 lutego 2009 r. I CNP 113/08 niepubl.).